

Bergen, October, 1866.

Kjære Edvard!

Jeg hører Betteren sender Dig idag en Brev, derved faar jeg da den bedste Anledning til at følge mit Hjertes Trang i nogle faa Ord at udtale min inderlige Glæde over det herlige Udfald af Din Concert. Ja, har Du og Nina været glade, saa maa Du tro vi herhjemme blive det ikke mindre. Fa'er Høst hele Husets rundt med Telegrammet, for at overbringe hver især den glædelige Nyhed. Vi vare nysgjerrigt efter at vide, om Du havde spillet Violinsonaten med Fru Nordmann idag har da Morgenbladet givet os den forønskede Oplysning. - Atk, den der Kunstner have været tilstede! - Dog vi faar være taknemmelig over det gode, vi har haft, deilig var det jo at høre Dig spille herhjemme, men Nina ^{ik} vi jo Intet af. Høst kende ret meget, for mig og sig, hun er et skammeligt Menneske, som aldrig har villet svare paa mit Brev fra iaar, (ikke fordi jeg ventte, hun nu skal gjøre det, naar det ikke er sket tidligere.) Jeg haaber, Du faar beholde hende en god Stund derinde, og at hendes Nærværelse rigtig vil bidrage til at in-

spisere Dig. - Jeg er nu saa smaat bed
gyndt, at ode mig, men Hovedpin,
Brystkrampe o' s' v. lagge ofte Skindris,
ger iocuin. At den der dog engang
kunde blive frisk i' - Ja hermed faar
jeg sige Dig Farvel, mange Hilsener
og de varmeste Gnsker for Dit frem,
tidige Bel sendes Dig fra Din hengivte
Løster
Maren.

De "Mageløse Uranienborgere",
maa Du ikke glemme at bringe en
Hilsen.

Broder Edward.